

POSZALIĆ (1) *vb pf*

o jasne, a pochylone.

[*praet 3 sg m poszalił.*] ◊ [*plusq 3 sg m poszalił był.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Omamić, oszukać wielu [kogo (pl)]: [Aleć tego dziś niémáfz: bo náoftátek ták diabeł dźiśieyfzy lud poľzalił/ iż woli w inľzé dni mrzeć głód/ á w dźień święty [...]: woli ono przepić y ná márność inľzą obrócić. BiałPos 174 (Linde).]

poszalić czym: A oglądáli fię nań [na Szymona czarnoksiężnika] przeto/ iż od dawnego czáfu poľzalił ie był [dementasset eos] Czárnokśięłtwy fwemi WujNT Act 8/11.

Synonimy: omamić, oszukać, oszwabić, zwieść.

Formacje współrdzenne cf SZALEĆ.

AL